

Jonas Lucas Christys prædiken 3. søndag i advent

Taler

Jonas Lucas Christy
Sognepræst

Dato

14. december 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædiketekster

Første Mosebog kapitel 1, vers 27-31
Brevet til Hebræerne kapitel 5, vers 1-10
Markusevangeliet kapitel 9, vers 14-32

Salmer

Himlene, Herre, fortælle din ære
Vær velkommen, Herrens år (Advent)
Bryd frem, mit hjertes trang at lindre

—

Tak og ære være Gud
Jesus, dødens overvinder
Udrust dig, helt fra Golgata

- 1 Hvad ville I tænke, hvis jeg sagde det samme til jer, som Jesus siger til den besatte drengs far? Hvad ville I tænke, hvis jeg sagde at: ”Alt er muligt for den, der tror”?

- 5 Jeg har tænkt over, hvad jeg selv ville tænke, hvis jeg ikke stod heroppe, men sad sammen med jer på én af stolene i kirken og hørte mig selv sige: ”Alt er muligt for den, der tror”?

- Jeg ville tænke: Nej! Det passer ikke! Meget er muligt, ja, det kan jeg godt gå med til, men det er ikke alt, der er muligt, for der er også meget, som er umuligt.
- 10 Meget er muligt for den, der er dygtig og dristig, flittig og fantasifuld, håbefuld og heldig. Meget er muligt for den, der ikke er bange for at prøve noget nyt, den, der tør kaste sig ud i tilværelsen og gribe det, der viser sig. Meget kan lade sig gøre: drømme kan blive til virkelighed, løfter kan blive indfriet, teorier kan blive
 - 15 til praksis, ord kan blive til handlinger, meget er muligt, ja, men der er også noget, som er umuligt. Derfor ville jeg tænke, at det er simpelthen for meget at sige: Alt er muligt!

20 Jeg ville også tænke: Av! For hvis ”Alt er muligt for den, der tror” hvad siger det så om mig? Er jeg ”den, der tror”? Tør jeg virkelig sige det om mig selv? Det tør jeg vel ikke helt, hvis jeg kun tror på at meget – men netop ikke alt – er muligt. Hvis jeg tænker: ”Nej! Meget er muligt, men ikke alt”, så er alt ikke muligt for mig, og så er jeg vel ikke den, der tror? Eller hvad?

25

Når jeg hører, at ”alt er muligt, for den, der tror”, så hører jeg desværre også, at den, der tvivler på sin tro, den, der ikke tør tro eller den, der har mistet sin tro må føle sig forkastet, afvist, bebrejdet.

30 Måske er det bare mig, men jeg bryder mig ikke om de bebrejdelser, som lyder i dagens evangelietekst. Når jeg hører Jesus sige: ”Du vantro slægt, hvor længe skal jeg være hos jer, hvor længe skal jeg holde jer ud?” så passer det ikke helt med det billede, jeg ellers har af menneskesønnen. Nej, den Jesus, som evangelisten Markus lader komme ned fra bjerget som en anden Moses og skælde ud på det
35 frafaldne folk, minder mig ikke om min gavmilde Gud, men om en frustreret og træt fodboldtræner.

En frustreret og træt fodboldtræner, der kommer drønende ind på grønsværen og opdager, at kampen er gået i gang, første halvleg er forbi, hans hold er bagud
40 med 3 mål, og hans 11 spillere har ikke spillet, som han sagde, de skulle. En fodboldtræner kunne sagtens finde på at sige: Tag jer nu sammen! Tro på det, drenge! I kan vinde den kamp! Men er det sådan min og din Gud taler?

Det kan da godt være, at Gud nogen gange lyder som en fodboldtræner, der er
45 skuffet over sit hold og som ved, hvad der skal til for at vende et nederlag til sejr. Det kan da godt være, at jeg engang imellem har brug for at blive irettesat, kritiseret eller vejledt.

Men det virker nu alligevel som om, at Jesus – eller rettere: at evangelisten
50 Markus – har haft en dårlig dag, da han fortalte om nedturen fra forklarelsens bjerg.

Jeg kunne selvfølgelig godt spejle mig i den besatte drengs far. Jeg kunne sagtens betragte mig selv i selvkritikkens spejl og få øje på lidt tvivl her og lidt vantro dér.
55 Og hvis jeg gjorde det – identificerede mig med den fortvivlede far, der i sin magtesløshed råber: Jeg tror, hjælp min vantro! – så ville jeg glæde mig over, at Jesus trods alt forbarmer sig.

- 60 Den vantro fars desperate trosbekendelse: Jeg tror, hjælp min vantro! er åbenbart nok til, at Jesus gør det umulige muligt. På trods af de hårde fodboldtræner-ord om den vantro slægt, gør Jesus det, som han har gjort så mange gange før: Han driver dæmonen ud og gør den syge dreng rask.
- 65 Hvad tænker du så nu, hvis jeg siger det samme, som Jesus siger til den besatte drengs far? Hvad tænker du, hvis jeg siger, at ”alt er muligt for den der tror”? Tænker du, at det kan intet menneske leve op til? Drengens far er ikke den, der tror. Disciplene er ikke dem, der tror. Vi er ikke ”dem, der tror”.
- 70 Tænker du, at når Jesus siger: ”Alt er muligt for den, der tror”, så taler han om sig selv? Den, der tror – det er Jesus. Det er en betegnelse, som kun Gud kan leve op til. Alt er muligt – for Gud og for Jesus.

Eller det vil sige: Næsten alt. For det var åbenbart umuligt for Gud at svigte sig selv og sin kærlighed til verden. Det var åbenbart umuligt for Gud at gå udenom lidelserne og døden i Jerusalem. Det var umuligt for Gud at lade verden passe sig selv.

Hvis Gud er den, der giver tro, og Jesus er den, der tror, hvad skal vi så bede om?
80 Om tro selvfølgelig. Og det kunne fx lyde på denne måde:

Hvis mit hjerte var en skål/og troen var en væske/så ville min bøn til dig lyde sådan her:/ Hæld på! Fyld op!

85 Hvis mit hjerte var en kop/og troen var som kildevand/så ville min bøn til dig være: Fyld på! Hæld op!

Hvis mit hjerte var en beholder/en skål, en kop, en tank/og hvis troen var en væske/vand eller vin, blod eller benzin/så ville jeg altid bede om mere.

90 Mere lys! Mere ånd! Mere tro!

For en tom tank/sætter trælse tanker/i tindingen/Og en kop, der er halvfylt/er også halvtom.

95 Så er der bedre balance/i en beholder/der bobler over/af begejstring.

100 Hvis et hjerte kan løbe tør for tillid/hvis en bevidsthed kan tømmes for
overbevisninger/så kan vi sagtens bede med på den desperate fars bøn: ”Jeg tror,
hjælp min vantro”.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

105

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

3. søndag i advent, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

110

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jonas-lucas-christys-praediken-3-sondag-i-advent>

115

120

125

130

135